ne dyaboli vel hoīs fiunt ꝗ̄ dicunť aliena: qꝛ pͥmo ſunt illius ꝗ̄ ſuggerit. Scd̄o efficiūtur illius cui ſuggeriť ſi conſentiat ꝗ̄ genere peccauit adā. pſ̄. Declinātes aūt in obli. ad. d. cū. o. ini. (parce ſeruo. t.) tu cui ꝓpꝛiū eſt miſereri ſp ⁊ pcere qd̄ facit dn̄s in cuſtodiēdo ne labantur: vel lapſis in diligēdo pctm̄ ſuū aūt ſe notat vt dn̄m ad miſcd̄iam ꝓuocet ſicut ⁊ filius ꝓdigus. Luc. xv. dicit Jam nō ſum dignus vo. fi. tuus ⁊c̄. ⁊ his duobꝰ generibus cōpꝛehenduntur oīa pctā: deinde oſtēdit modū liberationis ⁊ mūdationis quā petit ſcʒ Si pctm̄ moꝛtale nō dn̄etur ei: vn̄ ſbdit.

14 ¶ Si mei nō fuerint domīati tunc immaculatus ero: ⁊ emundaboꝛ a delicto maximo.

¶ Si mei) genitiue (nō fuerint do.) demones vel pctōꝛes id eſt pctā ſm̄ ꝙ alibi dr̄ in matutino inter. oēs pctō. terre id eſt oīa pctā: vel (dominata) ſm̄ aliā lr̄am. ſ. aliena peccata vel delicta (tūc imaculatus ero). Et nō ꝙ nō dicit ſi me inuaſerit vel tēptauerint (ſed ſi mei nō fuerint dn̄ati) qꝛ vt dicit Aug. Tēptatio cui nō cōſentiť nō eſt pctm̄ ſed materia exercēde ꝟtutis: ſi ergo ita (nō fue. do.) vel (dn̄ata) vt dictū eſt (tūc imaculatus. e.) qꝛ ſi ecōtrario maculatus ero. Job. xxxj. Si ſecutꝰ eſt oculus meꝰ coꝛ meū ⁊ manibus meis adheſit macula (⁊ emūda. a de. ma.) .i. a pctō ſupbie quo peccauit dyabolus ꝗ̄ pͥmo ꝑ ſupbiā deū dereliquit: ⁊ iō dr̄ delictū. q. a delinquēte factū: ⁊ dr̄ maximū: ꝗ̄a recte opponiť deo. Eſa. xlij. Gloꝛiā me. alteri nō dabo. ſupbia aūt ſibi vēdicat gl̄iam ⁊ honoꝛē: ⁊ iō. j. Pe. iiij. diciť. Deus ſupbis reſiſtit: humilibus aūt dat gratiā.

15 ¶ Et erunt vt cōplaceāt eloquia oꝛis mei: ⁊ meditatio coꝛdis mei in cōſpectu tuo ſp.

¶ Et erūt vt cō). q. ſi ita immaculatꝰ ⁊ emūdatus fuero: tūc ero dignꝰ tāta ſacramēta referre ⁊ te laudare: ⁊ h̄ eſt: (⁊ erūt vt cōpla) .i. talia vt bn̄ cōplaceant deo eloq̄a oꝛis mei: vn̄ Can̄. ij. Cū debuit dicere: ſonet vox tua in auribꝰ meis: pͥmiſit ōn̄de mihi fa. t. ſi. ſ. eſt immaculata: qꝛ nō eſt ſpecioſa laus in oꝛe pctōꝛis. Eccli. xv. Sicut ecōtrario dr̄ pctōꝛi dicit deus q̄re tu enar. iuſti. m. ꝑ (complaceāt) duo notanť. ſ. placētia in ſpū ⁊ veritate. Jo. iiij. Nō diligamꝰ ꝟbo neqʒ lingua: ſʒ ope ⁊ veri. vel (cōpla.) .i. ſimul deo placēt ⁊ hoībus: vn̄ Eccli. xlv. Dilectꝰ deo ⁊ hoībꝰ Moy. i. aſſumptus de aquis pctōꝝ. ⁊ labia Eſa. mūdata ſunt anteq̄ʒ a dn̄o mitteret vel a ꝑpl̄o audiret (⁊ medi.). q. ex iudicio nō ſolū ſequiť actio pͥdicandi ſed ⁊ vacatio contemplandi (⁊ meditatio coꝛdis. m. in cō. t. ſp) ⁊ actiue ⁊ paſſiue: ⁊ qꝛ deū conſpicit ſm̄ illud. Beati mū. coꝛ. q. ipī de. vi. Math. v. Et a deo cōſpiciť: qꝛ oculi dn̄i ſup iuſtos.

16 ¶ Dn̄e adiutoꝛ meus: et redēptoꝛ meus.

¶ Dn̄e adiutoꝛ) q. d. merito eſt (meditatio coꝛ. m. in con. t.) qꝛ dn̄e tu es adiutoꝛ meꝰ: ad bonū faciendū: ſm̄ hoc dicit alibi. Leuaui ocu. m. in mō. vn̄ ve. aux. mihi. nec ſolum adiutoꝛ in bono: ſed (⁊ redēp. me.) a malo: ſm̄ illud Eſa. xliiij. Reuertere ad me quia redemi te.

Pſ̄. xix.

Pſalmus XIX

1 Exaudiat te dominus in die tribulationis: ꝓtegat te nomē dei iacob.

Titulus In fi. pſ̄. dauid. titulus pꝫ. ſupꝛa egit de bn̄ficijs collať eccl̄ie ſed qꝛ maxie collata ſunt ꝑ xp̄m regē ⁊ ſacerdotē. Ideo agit h̄ ꝓpheta de xp̄o rege ⁊ ſacerdote. Primo agit de eo inq̄ʒtum aſſumpſit ſacerdoť officiū. Secūdo inq̄ʒtuʒ rex fuit ſacerdos: fuit in paſſiōe rex in reſurrectiōe intētio eſt monē infirmos ad cōpatiēdū cōpatiēti ⁊ gaudēdū reſurgēti. Modꝰ hiptitus ē. pſ̄. Primo optat ⁊ pͥdicit ꝗ̄ xp̄o vult fieri tpe paſſiōis. Scd̄o ꝗ̄ tpe gaudij reſurrectiōis ibi (tribuat tibi) Pͥo ergo agēs de paſſione in ꝗ̄ fuit ſacerdos offerēs ſe nob̄ hoſtiā deo patri de eo loquiť: vt de ſacerdote cuiꝰ triplex eſt officiū. ſ. oꝛare: offerre: cōſulere. q̄ʒtuʒ ad pͥmū officiū dicit (exaudiat te) o xp̄e qui es verbū patris (dn̄s) pater (in die tri.) .i. paſſiōis et tota vita xp̄i tribulatio fuit. Heb. v. Qui in diebꝰ carnis ſue. i. moꝛtalitať pceſ. ſup. ꝗ̄ ad eū qui po. il. ſal. fa. a moꝛ. cū cla. va. ⁊ lachꝛy. offe. exaudi. eſt pro ſua re. ecce ꝙ h̄ ꝓpheta optabat ⁊ pͥdicabat faciendū: apl̄us teſtať factuʒ ⁊ bene dicit (in die tri.) qꝛ in paſſiōe vere fuit dies qꝛ tūc luxit dies iuſticie ſup terraʒ in cruce: fuit tn̄ iudeis dies illa dies ire cala. ⁊ mi. ſʒ credētibꝰ fuit lux. Job. v. Per diē incurrūt tenebras: ⁊. q. in nocte ſic pal. in me. in paſſiōe eñ fuit meridies: qꝛ tūc maxime caloꝛē ſuū oſtēdit ſol xp̄s ſic mutatio facta eſt olim cū nox eſſet ⁊ tenebre apud egyptios: dies erat ⁊ lux clara: vbicūq̄ʒ iudei eſſent. Exo. x. Nūc ecōtrario iudeis fuit tenebroſa dies paſſionis ⁊ gētibꝰ lux clara. Eccli. xxxvj. Innoua ſigna immuta mirabilia (protegat te) o xp̄e (nomē dei ia.) .i. inuocatio dei patris vł bonitas eius ꝗ̄ ꝓtexit xp̄m: ſm̄ ꝙ bō dando patientiā vt nō deſcēderet de cruce melius liberat cū patientiā dat. Myſtice. de eccl̄ia vel de q̄libet iuſto (exaudiat) .i. exaudiet te (dn̄s) deꝰ trinitas (in die tri.) quo magis oꝛare debemus ⁊ qn̄ magis opoꝛtunū eſt auxiliū. pſ̄. Ad dn̄m cū tribula. cla. ⁊ alibi adiutoꝛ in opoꝛtunitatibꝰ in tri. Et nota ꝙ dicit (in die tri.) tribulatio eñ dies diciť: qꝛ illuminat. Eſa. xxviij. Uexatio dabit intellectū ꝓte. te. ſm̄ illud Eſaie. xlix. In vmbra manꝰ ſue ꝓte. me. pſ̄. Protexiſti me a iuuētute mea (nomē dei) filius. Jo. j. Unigenitus filꝰ eius ꝗ̄ eſt in ſinu patris ipē enarrauit. Prouer. xxviij. Turris foꝛtiſſima nomen dn̄i (dei ia.) .i. populi iunioꝛis. i. cōuerſi gentilis quē elegit vt iacob. repꝛobatis iudeis vt Eſau. vel Moꝛaliter (dei iacob) .i. dei ſupplantantis vicia: non eſt eñ deus vicioſoꝝ ſm̄ ꝙ dicit Aug. Oꝫ vnuſquiſq̄ʒ colit ⁊ venerať h̄ ſibi deus eſt: vnde de guloſis dicit apl̄us Phil. iij. Quoꝝ deus venter eſt. Et nota ꝙ multiplex eſt effectus tribulationis quia de primo.

Myſtice.

Moꝛalit.

¶ Mittat tibi auxilium de ſancto: et de ſyon tueatur te. 2

¶ Mittat tibi auxiliū) pater o xp̄e (de ſancto) .i. de ſeipō id eſt de celo. ſ. angelus: vel (mittat tibi aux. de ſancto) .i. ſanctificet eccl̄iam qd̄ eſt tuū auxiliū o xp̄e ꝗ̄ ideo paſſus es vt eā ſanctificares. Eph. v. Xp̄us dilexit eccl̄iam ⁊ tradidit ſeipm̄ ꝓ ea vt eā ſanctificaret: ⁊ ſm̄ h̄ cū dr̄ (de ſancto) ablatiuꝰ cū ꝑpoſitiōe poniť ꝓ genitiuo: ⁊ eſt ſenſus (de ſancto) .i. ſanctitať: hoc aūt factū eſt qn̄ miſit ſpirituʒ ſanctū. ij. Act. Gen̄. j. Faciamꝰ ei adiutoꝛiuʒ ſimile ſibi. j. Coꝛ. iij. Dei adiutoꝛes ſumꝰ: vel de eccl̄ia vel fideli aīa legiť ſic (mittat tibi aux. de ſancto) .i. de filio incarnato: ꝗ̄ anthonomatice dr̄ ſanctus: vn̄ Lu. j. Qd̄ naſceť ex te ſanctū vo. fi. dei. Dan̄. ix. Cū venerit ſctūs ſanctoꝝ: vn̄ de hoc auxilio cantať in vigilia natiuitať dn̄i Cōſtātes eſtote vi. auxi. dn̄i ſup vos: ⁊ ſumiť de ſcd̄o Paral. xx. Ubi dicitur State cōfidēter ⁊ videbitis auxi. deſup vos o viri iuda ⁊ hierl̄m. Nolite timere cras egre. cōtra eos ⁊ do. e. vobiſcū in carne factus homo. Eſa. vij. Ecce virgo cōci. ⁊ pari. fi. ⁊ vo. no. e. ema. i. nobiſcum deus: vel (de ſancto) .i. xp̄o paſſo qui in paſſione ſanctificauit ſe pro nobis. Jo. xvij. Pro eis ſanctifico meipm̄ vt ſint ⁊ ipſi ſanctificati in veritate de auxilio qd̄ impendit iſte ſanctus figura habita eſt j. Reg. xj. Sic dicetis viris ꝗ̄ ſunt in iabeſgalaad cras erit vobis ſalus cū incaluerit ſol. i. in meridie paſſionis xp̄i. de qua ſupꝛa dictū eſt (⁊ de ſyon) .i. de chriſto ꝗ̄ eſt ſpeculū noſtrū in quo debemus nos mirari (tueať te) .i. membra tua ſiue filio. t. o eccleſia ne abſcindātur a te per peccatū: vel (de ſyon) quod interpꝛetať ſpeculatio. id eſt ſpe eterne beatitudinis (tueatur te) coꝛda tuoꝝ a terrenis eleuādo et ſic tuebitur te in eis ne eijciaris ab eis ſicut homo eijcitur de domo vel caſtro ſuo quādo pꝛeualent inimici ſui: tunc autē tuetur dominus eccleſiam (de ſyon) quando cōtemplando ſuperna ⁊ ſperando ſic roboꝛatur ꝙ ad hoc infima non poteſt allici. vnde in pſal. Altiſſi. poſu. re. tuū. nō acce. ad te malū. Grego. de Job in altum menteʒ fixerat: ideo ad eum dyabolus irrumpere nō valebat: vel ſic exponiť (mittat tibi auxiliū de ſancto) .id eſt de quolibet ſancto homie: quia ſancti ſe coadiuuant: vnde Prouer. xviij. Frater qui adiuuať a fratre. q. ci. f. propter hoc dixit Joab Abyſai fratri ſuo. ij. Regū. x. Si pꝛeualuerint aduerſum me ſyri eris mihi in adiutoꝛium: ſi autem filij Amon pꝛeualu. aduerſum te. auxiliaboꝛ tibi. (et de ſyon

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tue.te) .i. de celo vbi habitat ꝑ euidentiorẽ effectũ potẽtie ſapiẽtie ac bonitatis ſue. pſ. Quis ſicut dñs deus noſter q̃ in al. habi. ⁊ hu. re. vel ꝑ ſanctũ ſignat̃ actiuus q̃ ſanctus eſt in opibus ſuis ꝑ ſyon cõtemplatiuus ꝑ quẽ ſtatũ vtriq; ⁊ eccleſia ⁊ fideles in ea adiuuant̃ ⁊ defendunt̃.

5 ¶ Memor ſit oĩus ſacrificij tui: ⁊ holocauſtum tuum pingue fiat.

¶ Memor ſit oĩs ſacrificij. t.) ſupra dictũ eſt de pmo officio xpi ſacerdotis qđ eſt orare: ſequit̃ h̃ de ſcđo qđ eſt offerre de quo dicit (memor ſit) .i. memores eos faciat deus pater (oĩs ſa. t.) quo. te ei ꝓ nobis obtuliſti et dicit (oĩs) q: plura ſunt eius ſacrificia videlicet ꝑ totã vitam ſuã ab initio. ſ. ab incarnatiõe vſq; ad mortẽ: vñ cũ tpe paſſionis cantet eccl̃ia ⁊ inuitet fideles ad cãtandũ de paſſiõe xpi et ſuo ſacrificio dicẽs: pange lingua. g. pre. cer. ⁊. ſ. c. t. tri. no. qua. re. or. immo. vi. poſtmodũ a pncipio ſumit exordium dicẽs. Vagit infans inter arta cõ. pre. ⁊ cũ huius ſacrificij nos eſſe memores admonet. Treñ. iij. Recordare paupertatis ⁊ tranſgreſſionis mee abſinthij ⁊ fellis. ꝓpterea dicebat ſpõſa Cant. j. Faſciculus myrre dilectus meus m̃ inter vbe. mea cõmo. vel dicit (omnis) .i. ꝑfecti ſacrificij. ad differentiã ſacrificiorũ veteris legis. de qua Heb. vij. Nihil ad perfectũ adduxit lex (⁊ holo. t.) holocauſtum dĩ ab holon qđ eſt totũ ⁊ cauma qđ eſt incendiũ: in quo notat̃ maxima charitas xpi. Joh. xv. Maiorẽ hac dilec. ne. hẽt vt a. ſ. po. quis pro amici. ſ. ⁊ btũs Berñ. addit. ⁊ tu domine maiorẽ habuiſti ponẽs eã pro inimicis tuis (pingue fiat) .i. placẽs deo ſicut in veteris. t. ſacrificijs pinguia alia magis placebãt deo: vel (pingue) effectiue i nobis vt nos impinguemur ꝑ illud. Eccli. xxxviij. Vnguentarius faciet pigmẽta ſuauitatis ⁊ vnctiones cõfi. ſa. pſ. Sicut adipe ⁊ ping. re. a. m. vel de eccl̃ia vel anima fideli (memor ſit) dominus (oĩs ſa. t.) qđ eſt triplex vt oĩs diſtribuat inter tria Eſt eñ ſacrificiũ opis: oris: cordis: de pmo in pſal. Tunc accepta. ſa. iuſti. ⁊ alibi. Sacrificate ſacri. iuſticie. ad Ro. xij. Obſecro vos ꝑ miſcđiam dei: vt exhibe. cor. v. Hoſti. vi. ⁊c. de ſcđo ſacrificiũ laudis ho. me. Oſee. xiiij. Reddemus vitulos labiorũ. n. De tercio pſ. Sacri. deo ſpũs cõtri. ⁊ eſt memor deus ſacrificij noſtri in pñti. qñ non pmittit nos ſuccũbere tẽptationi ⁊ reſeruat a malo ⁊ in futuro quãdo retribuet nobis: ⁊ dicit̃ ſacrificiũ q̃ntum ad imperfectos q̃ partẽ ⁊ nõ totũ offerũt: holocauſtũ vo q̃ntum ad ꝑfectos qui non ſolũ partẽ ſed totũ offerũt. Math. xix. Si vis ꝑfectus eſſe vade ⁊ vẽde oĩa q̃ habes ⁊ da pau. illud holocauſtũ pingue eſt qñ fit ex charitate ⁊ cum deuotiõe: ſunt aũt aliqui q̃ faciũt holo. ſed nõ pingue: q: omia relinquũ nõ ex charitate: ſed ꝓpter nimietatẽ: ſicut phus q̃ omnibus ſuis vẽditis preciũ eorũ cõminuit ⁊ in mari ꝓiecit ad oſtentationẽ: de quo dicit Hiero. phus popularis aure vile mancipiũ totam ſarcinã ſue depoſuit: ⁊ tu xpiane putas te i culmie ꝟtutũ poſitũ ſi aufers ptẽ de toto: ꝓpter hoc dicit (holo. t. pingue fi.) ꝑ charitatẽ ⁊ deuotionem.

4 ¶ Tribuat tibi ſm cor tuũ et omne conſiliũ tuum confirmet.

¶ Tribuat tibi). Hic incipit ſcđa ps in qua optat ⁊ pdicit ea q̃ tpe reſurrectionis futura erãt: nondum tñ adhuc de tercio Officio xpi ſacerdotis qđ eſt cõſulere: licʒ hic incipiat agere de xpo inq̃tum fuit rex ⁊ victor: ſed q: agit de officio illo qđ eſt cõſulere nõ q̃tum ad deliberationẽ cõſilij ſed q̃tuʒ ad cõfirmationẽ ⁊ cõſiliũ xpi plene nõ fuit cõfirmatũ añ reſurrectionẽ: iõ pticulã illã in qua agit de cõſilio merito poſuit inter illa q̃ de tpe reſurrectiõis dicit et nõ añ: dicit ergo (tribuat tibi) o xpe deus pr̃ (ſm cor tu.) ſm volũtatem tuã q̃ eſt de gñe hũano ſaluãdo. Joh. xvij. Pater q̃s dediſti m̃ volo vt vbi ego ſuʒ: ⁊ illi ſint mecum. (⁊ oẽ cõſiliũ tuũ) . ſ. ꝙ excecat̃ iudeis illumient̃ gentiles. (cõfir.) duo dicit: firmatũ eſt eñ dei cõſiliũ in pdeſtinatione: firmatũ i extrema diffinitiõe. ſ. tpe pmitiue eccl̃e: qñ factũ fuit vel i die iudicij qñ oĩb⁹ patebit. Eſa. xlvj. Ego ſuʒ de⁹ annũciãs ab exordio nouiſſima ⁊ ab initio q̃ nõdũ facta ſunt dicẽs: ecce pdeſtinatio ⁊ conſiliũ meũ ſtabit: ecce ꝯfirmatio ⁊ oĩs volũtas mea fiet: ecce qđ. ſ. dictũ eſt (ſm cor. t.) Nõ ꝙ eſt cõſiliũ indigentie h̃ nõ eſt apud deũ: ⁊ eſt cõſiliũ ineffabilis pſcie qđ eſt apud deũ ⁊ eſt firmũ: vñ dicit Greg. Sicut eſt imutabilis dei ſcia ſic ⁊ volũtas ſemel fixa iudicia nequaq̃ꝫ mutari pñt ⁊ ſic cõfirmato cõſilio.

C Cõſilium duplex.

¶ Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ in nomine dei noſtri magnificabimur. 5

¶ Letabimur) loquit̃ ꝓpha in pſona eccl̃ie ⁊ oñdit ſe eſſe vnũ. de eccl̃ia (in ſa. t.) o dñe de⁹ pater. i. in xpo: de q̃ Luc. ij. Quia vide. ocu. m. ſa. t. vel ad xpm loquit̃. (letabimur in ſa. t.) .i. in te ſaluato vel in ſalute facta ꝑ te gẽtib⁹. Eſa. xxxv. Redẽpti a dño cõuertent̃. ſ. gẽtiles ⁊ veniẽt in ſyon id eſt eccl̃iam cũ laude ⁊ leticia ſempiterna ſup caput eorũ. i. ſup xpm q̃ eſt caput eccl̃e. Eph. j. Ipm dedit caput ſup oẽm eccl̃iam (⁊ in noie dei. n.) xpi magni h̃ nomẽ eſt de q̃ Math. j. Voca. nomẽ eius ihm. Act. iiij. Nec eñ eſt nomẽ aliud ſub celo datũ ho. in quo o. nos ſal. fi. h̃ eſt nomẽ qđ eſt ſup oĩe nomẽ. Phil. ij. In hoc noie (magni). q: magnũ eſt vocari xpianũ ⁊ eſſe: vñ Eſa. xlij. Vocabit̃. t. nomẽ no. qđ os dñi. t. ſ. ad honorẽ ⁊ vtilitatẽ tuã: vel (magnificabimur) .i. magnifici. ſ. magna facientes efficiemur (in noie) iſto: hoc eſt eñ nomẽ dñi tetragrammaton pñ in cipiũ vite paſſiõis iſte qđ in ſignũ magnificẽtie ⁊ honoris ſcribebat̃ antiq̃tus in frõtibus ſacerdotũ. i. in lamina que pẽdebat in frõtibus ad notandũ ꝙ ſicut dñs fuit pncipiũ vite ꝑ paſſionẽ ſic debet eſſe ſacerdos: immo ⁊ q̃libet xpianus: q: ꝑ multas tribulatõnes optet intrare reg. ce. ſicut dĩ Act. xiij. (Impleat) .q. d. ex quo ex paſſione ⁊ reſurrectiõe tua. o xpe quã petiſti ſequet̃ tanta leticia ergo.

¶ Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nunc cognoui qñ dñs ſaluũ fecit xpm ſuum. 6

¶ Impleat dñs oẽs pe. tuas) quas feciſti ꝓ te. Jo. xvij. Clarifica me pater apud teipm claritate quã habui priuſq̃ mũdus eẽt apud te. Itẽ petitiões quas feciſti ꝓ nobis in via: vel (impleat oẽs pe. t.) q̃s docuiſti in terra Math. vj. Fiat volũtas in pr̃ noſter ⁊c. tres pme de bonis adipiſcẽdis tres vltime de malis amouẽdis: media cõfirmatio vtrorũq;. Hiere. xxxiiij. Nũc dabo illis depcationẽ pacis ⁊ veritatis. Joh. xvij. Pater ſerua eos in noie meo quos dediſti mihi ⁊ fere ꝑ totũ illud. c. vſq; in finẽ habet̃ de petitiõe quã pro nob̃ fecit ad patrẽ. Itẽ (petitiões) quas facis pro nob̃ in patria. Heb. vij. Saluare imppetuũ põt accedẽs per ſemetipm ad deũ ſemꝑ viuẽs ad interpellandũ pro nobis: vñ Berñ. Securũ habes acceſſuʒ o homo ad deũ. habes filiũ ante patrẽ: ante filiũ matreʒ: filius oſtendit patri latus ⁊ vulnera: mater oſtẽdit filio pectus ⁊ vbera: nulla põt eſſe repulſa vbi tot occurrũt charitatis inſignia. i. in forma deſiderãdi ⁊ quia hoc deſiderãdo dixerat ne q̃s de hoc ipm dubitare crederet inde ꝓpter hoc ſb̃dit. (nunc) . ſ. tã longe ante incarnationẽ ⁊ reſurrectioneʒ dicit Propheta pro tpe ſuo (cognoui) per ſpm̃ ꝓpheticũ: vel (cognoui) fide ⁊ ſpe. (qñ ſaluũ fecit dñs pater) .i. ſaluuʒ faciet (xpm ſuũ) euʒ ſuſcitando a mortuis: ſupra. pſ. Nõ dabis ſanctũ tuũ videre corruptionẽ: ſaluo aũt capite ſaluabunt̃ et membra: vnde ſubdit.

¶ Exaudiet illum de celo ſancto ſuo. in potentatibus ſalus dextere eius. 7

¶ Exaudiet illũ) . ſ. xpm orantẽ ꝓ mẽbris: vt ſupra dictuʒ eſt: vñ in ſuſcitatiõe lazari ꝑ quaʒ nr̃a reſurrectio ſpũalis deſignat̃ dixit. Joh. xj. Pater gr̃as ago tibi: q: audiſti me ego aũt ſciebam q: ſemꝑ me audis ⁊ ſup Numeri. xiiij. vbi Moyſes orans ꝓ populo exauditus eſt dicit Hierony. aduocatũ q̃ interpellat pro nobis multo meliorẽ Moyſe qui tñ pro pplo illo exauditus eſt: ⁊ forte hoc factũ fuit vt multo magis cõfidam⁹: qñ aduocatus noſter veniã impetrabit a patre: huc uſq; ſunt ꝟba Hiero. (exaudiet) dico illũ orantẽ (de celo ſancto ſuo) vt ſedẽs ad dexterã patris interpellat pro nobis: vel (de celo ſancto ſuo) ſupple

A Holocauſtũ vñ dĩ.

B Sacrificiũ opis: oris: ⁊ cordis.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

oando fidelibus quod orat̄. Math.vj. Querite pͥmū re.
dei ⁊c̄. (in potentatibꝰ) cōtinuatio vere exaudiuit eū petē
tē pro nobis qꝺ patꝫ: qꝛ potētes ſumus auxilio eius: h̄ eſt
qꝺ dicit (ſalus dextere eiꝰ). i. fauoꝛ gratie eiꝰ eſt (in poten
tatibus nr̄is) qꝛ ꝑ euꝫ potētes ſumꝰ: vel ſic (ſalus dextere
eiꝰ). i. tribulatio q̄cunqꝫ (eſt in potētatibus). i. facit potē
tes ſpūalr̄: eſt aūt (ſalus dextere) ⁊ ſalus ſiniſtre: ſalus ſi
niſtre eſt ſalus corꝑalis: ſalus dextere tribulatio de q̄ Job
vj. Beatus hō q̄ corrigit̄ a dn̄o: increpationē ergo dn̄i ne
reprobes qn̄qꝫ ipſe vulnerat ⁊ medet̄: ꝑcutit ⁊ manꝰ eius
ſanabūt: ꝑcutit corpus ⁊ ſanat aīam: ⁊ hoc (ſalus dextere
eius eſt in potētatibus). i. facit potentē ſpūalr̄. ij. Coꝛ. xij
Cū infirmoꝛ tūc potēs ſum: vel (ſalus dextere eius in po
tētatibus) qꝛ eā appetūt illi q̄ eterna ſapiūt: ⁊ hij vere ſūt
potētes q̄s neqꝫ moꝛs neqꝫ vita neqꝫ tribulatio pōt ſepa
re a deo: vn̄ ad Ro. viij. Cū induxiſſet aplus illud. pſ̄. pro
pter te moꝛtificamur tota die eſtimati ſumꝰ ſicut oues oc
ciſionis adduxit: ſ; in his oībus ſupamus ꝑpter eū q̄ dile
xit nos: in pͥmo notat̄ (ſalus dextere) in ſcđo foꝛtitudo ſi
ue potētatus ſalutē vō ſiniſtre appatūt qui terrena ſapi
unt. de quibus ſubdit.

8 ¶ Hij in curribus ⁊ hij in equis: nos autē
in nomine dei noſtri inuocabimus.

¶ Hij in curribus ⁊c̄.) nec ponit̄ h̄ hoc pronomen hij de
moſtratiue: ſed q̄ſi ꝑticipatiue vt Math. xxv. Ibūt hij in
ſuppliciū eternū. illi aūt in vitā eternā. Dicit̄ ergo (hij). i.
quidā (in curribꝰ). i. inuolubili ſucceſſu tempoꝛ ſupple
cōfidūt (⁊ hij). i. alij (in eq̄s). i. in faſtu mūdi. h̄ duo ſūt
de ſalute ſiniſtre in q̄bus mali cōfidūt: ⁊ ideo nō ſunt ve
re potētes qꝛ confidūt nihili: nos aūt cum pondere. ſ. nos
ſerui dei (in noīe dei nr̄i inuocabimꝰ) ⁊ iō potētes erimus
qꝛ ſicut dꝛ Prouer. xviij. Turris foꝛtiſſima nomē dn̄i (in
curribus) tāgit duo genera ſupbie ad litterā vnū maius.
alterū minus: maius dicebat̄ laureatuꝫ: ⁊ fiebat in curru
pro aliq̄ magna victoꝛia: alterū minus dicebat̄ ouatio ab
ouibus ceſis: ⁊ fiebat in equo albo: ⁊ in his duobꝰ ad litte
rā multū gaudebāt: ſed moꝛalit̄ notat̄ ꝙ curru trahit̄ q̄s
⁊ fert̄ ſed equo tm̄ fert̄ ⁊ a terra eleuat̄: currus igit̄ eſt cu
piditas ſupba. Exo. xv. Ingreſſus eſt eques pharao cum
curribꝰ ⁊ eq̄tibus eius in mare: ⁊ hoc fecit vt ꝑſequeret̄
filios iſrl̄. fugiētes ab eo: ſic dyabolus q̄ ꝑ pharaonē deſi
gnat̄ fugiētes a mundo ꝑſequit̄ cupiditate ⁊ faſtu ſeculi:
currꝰ iſti ſunt plauſtra: q̄bus deſcēderūt filij iſrael in egy
ptū. Gen̄. xlvij. Equus eſt dignitas terrena. Eccli. x. Vidi
ſeruos in equis: ſerui ſunt q̄ dyabolo ſeruiūt in petō. Jo.
viij. Ois qui facit petm̄ ſeruus eſt peti de equis ⁊ curribꝰ.
Joſue. x. Dixit dn̄s ad ioſue equos eoꝝ ſbneruabis ⁊ cur
rus igne cōbures equꝰ ſubneruat̄ qn̄ hō in dignitate hu
miliat̄. Eccli. ij. Quāto magnꝰ es hūilia te in omibus cur
rus cōburit̄ qn̄ eſtus cupiditat̄ igne ſpūſſancti extinguit̄
illi ita: nos aūt q̄ nō ſumus de eis nō in his curribꝰ ⁊ eq̄s
cōfidentes: ſ; in noīe dn̄i dei noſtri inuocabimus: ⁊ iō ſal
ui erimꝰ. Joel. ij. Qui inuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit.
Joh. xvj. Si q̄d petieritis pꝛem meū in no. m. da. vobis.
Sūt aūt currus boni. pͥmo eccl̄e. pſ̄. Currus dei decē mi
libus multiplex. Cant. j. Equitatui meo aſſimilaui te. Se
cūdo exercitus angeloꝝ. iiij. Regū. vj. Apuit dn̄s oculos
pueri ⁊ vidit: ⁊ ecce mōs plenꝰ equoꝝ ⁊ curruū igneoꝝ.
Tercio cetus p̄dicatoꝝ. Gen̄. l. Aſcendēte ioſeph ierūt cū
eo oēs ſenes domus pharaonis habuitqꝫ in comitatu ſuo
currꝰ ⁊ eq̄tes. q̄rto Clauſtrū ſeu religio. Gen̄. xlvj. Iūcto
ioſeph curru ſuo aſcēdit obuiā patri ſuo. ij. Paral. xxxv.
Trāſtulerūt eū de curru i alterū currū. Quīto bonꝰ ꝑlatꝰ
iiij. Reg. xiiij. Pater mi pater mi currus iſrl̄ ⁊ auriga eiꝰ.
Idē. iiij. Reg. ij. Sexto choꝛus vꝛtutū. iiij. Re. xij. Cū ince
derēt ⁊ ſermocinarent̄. Ecce currꝰ igneus ⁊ eq̄ ignei diui
ſerūt vtrūqꝫ. Currꝰ malus ſupbia. Exo. xv. Currꝰ phara
onis ⁊ exercitū ꝓiecit i mare. ij. Reg. x. Occidit dauid de
ſyris ſeptigētos currꝰ. eq̄ diuicie nobilitas Ira Naū. ij. vi
ri exercitꝰ intonātis ignee hn̄t currꝰ a die ꝑpatōis eiꝰ: agi
tatoꝛes eiꝰ cōſecuti ſunt. eq̄ rixa cōtumelia Auaricia Iu
dic. j. Nō potuit iudas delere habitoꝛes vallis. i. mūdi. qꝛ

D Duplex ē currꝰ ſupbie.

E Currꝰ mlꝉtiplex bonus.

F Currꝰ malus multiplex.

falcatis curribus vtebant̄. equi amoꝛ parentū ambitio di
gnitatum Luxuria Joſue. ij. Equos ſbneruauit curruſqꝫ
cōbuſſit. ij. Reg. viij. Dauid ſubneruauit oēs iugales cur
ruū eq̄ ventrꝭ ingluuies veſtis mollicies. Adulatio Apoc.
x. Vox alarū illaꝝ ſicut vox curruū. eq̄ amoꝛ placēdi cupi
ditas acq̄rēdi. Jactātia. iiij. Re. xxxij. Currū q̄ꝫ ſolis cō
buſſit igni. Equi p̄ſumptio ⁊ ignoꝛantia ad quid vtriſqꝫ
ſcꝫ bonis ⁊ malis accidat ſubdendo declarat.

9 ¶ Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderūt: nos autē
ſurreximus ⁊ erecti ſumus.

¶ Ipſi obligati ſunt) alia lr̄a (incuruati ſunt ⁊c̄.) ipi. ſ. ma
li (obligati ſunt). i. valde ligati. ſ. ſollicitudine acq̄rēdoꝝ
⁊ amoꝛe habitoꝝ de ſollicitudine. j. ad Thim̄. vj. Qui vo
lūt diuites fieri incidūt in tēptationē ⁊ in laqueū dyaboli
ij. ad Thim̄. ij. Nemo militās deo implicat ſe ſecłaribus
negocijs. Prouer. xxviij. Qui feſtinat ditari nō erit inno
cēs. Itē coipſo ꝙ volūt aſcēdere currꝰ ⁊ equos obligati
ſunt ad deſcenſuꝫ ſicut lucifer q̄ dixit cōſcendā in celū ſu
per aſtra celi exaltabo ſoliū meū. Eſa. xiiij. Et dn̄s dicit ei
verū tn̄ ad infernū detraheris in ꝓfundū laci obligati de
bitis deſiderijs ⁊ peccatꝭ. pſ̄. Abyſſus abyſſuꝫ ⁊c̄. vn̄ ſequi
tur (⁊ ceciderūt) pſ̄. Cadēt oēs q̄ deſcendūt in terrā. Eſa.
xxviij. Expectare expecta modicū ibi. vt vadāt ⁊ cadāt re
troꝛſum ⁊ cōterant̄ ⁊ illaqueentur ⁊ capiant̄: qꝺ ſic expo
ne vt vadant in cogitatiōe cadāt in intentiōe vel cōſenſu
cōterant̄ in executiōe: illaqueent̄ cōſuetudine: capiant̄ in
moꝛte eterna (nos aūt ſurreximꝰ) ab infidelitate ad fideꝫ
a vicijs ad vꝛtutes. a deſperatiōe ad ſpem. a cupiditate ad
charitatē. ab actiua ad cōtemplatiuā. a moꝛte ad vitaꝫ. a
miſeria ad gliam. Et nota ꝙ duo dicit de malis ⁊ duo cō
traria de bonis: ſ; oꝛdine cōuerſo. Iux illud Prouer. xij.
Verte impios ⁊ nō erūt (⁊ erecti ſumꝰ) ꝑ verā hūilitateꝫ:
vn̄ dicit Greg. Surgūt ⁊ nō erigunt̄ q̄ per ſupbiā de vꝛtu
tibus extollunt̄: ⁊ idē Greg. ſup Machab. vbi loquit̄ de
Eleazaro q̄ occidit elephantē ⁊c̄. dicit ſub beſtia qua ſter
nit moꝛit̄ qui de culpa quā ſuperat eleuat̄ poſt cōuertit
ſermonē ad deum patrem.

¶ Domīe ſaluum fac regem. ⁊ exaudi nos 10
in die qua inuocauerimus te.

¶ Dn̄e ſaluū fac regē) quaſi dicat exq̄ ſicut ſupra dictuꝫ
eſt ſaluo rege xp̄o ſalui erimꝰ ergo (ſaluū fac regē). i. xp̄m
regē iudeoꝝ. i. vere cōfitentiū. Ro. x. Coꝛde credit̄ ad iu
ſticiā: oꝛe aūt fit cōfeſſio ad ſalutē: ⁊ ipo mediāte q̄ eſt ad
uocatꝰ noſter vt ſupra dictū eſt (exaudi nos in die q̄ inuo
carimꝰ te) illuſceſcentꝭ grē q̄ intus habita vocauerimus
te. tunc em̄ exaudit̄ hō a deo. pſ̄. Vanū eſt vobis ante lu
cē ſurg. in die ꝓſperitat̄: non tamē in nocte aduerſitatis.
Eſa. xxj. Venit mane ⁊ nox ſi queritis querite ⁊c̄.

¶ Pſalmus XX. Pſ̄. 20.

Domine in virtute tua letabitur 1
rex: ⁊ ſuper ſalutare tuum exulta
bit vehementer.

Titulus. pſ̄. Dauid in fineꝫ patet. In p̄cedenti. pſal. egit
Propheta de chriſto inq̄ntum ſacerdote ⁊ inq̄ntum re
ge. Sacerdos fuit inquantum homo ſe pro nobis immo
lās ⁊ offerens in cruce. Rex vō fuit inq̄ntum deus ſm̄ ꝙ
dicit Jo. xviij. Regnū meū nō eſt de hoc mūdo. In hoc
pſal. agit propheta de vtraqꝫ natura deſcribens xp̄m ſm̄
vtranqꝫ naturā intentio eſt vt credamus xp̄m in vtraqꝫ
natura. ſcilꝫ deū ⁊ hominē. Modus tripartitus eſt (Pͥ
mo ſummatim meritum ⁊ premiū chriſti proponit. Secū
do virtutes chriſti ⁊ meritum deſcribit ibi (quoniam pre
ueniſti) Tercio agit de penis inimicoꝝ: ibi. (inueniatur
manus tua.) qꝺ in fine precedentis pſal. dixit deprecati
ue: hic dicit aſſertiue: Unde ſic continuat̄ precedenti: do
mine ſaluum fac regem ⁊c̄. et vere ita erit: quia (o domi
mine in virtute tua.). id eſt in virtute ⁊ potentia quam
ei das. (letabitur rex). id eſt xp̄us qui dicit̄ rex. pſal. deus
iudicium tuū regi da. Hiere. xxiij. Et regnabit rex et ſapi
ēns erit ⁊c̄. De hac virtute ⁊ potentia: letatus eſt quādo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf